Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 21/02/2010 - 09:00

Dt 26,4-10
Rm 10,8-13
Lc 4,1-13

IntroduccióAvui ens trobem en el primer diumenge de Quaresma. El primer de cinc diumenges on tindrem ocasió de 'fer camí' cap a la Setmana Santa i la Pasqua. Comencem, doncs, un nou cicle que pot esdevenir per cadascú de nosaltres una oportunitat, una ocasió propícia per madurar la nostra fe, el nostre seguiment de Jesús, la nostra vida. És cert que sempre podem avançar. Però l'Església ens proposa, pedagògicament, uns 'temps forts' com aquest, la Quaresma. La sabrem aprofitar? ¿Ens atrevim a que no sigui 'un temps més', sinó un temps que ens podem regalar a nosaltres mateixos per aturar-nos en el camí i revisar, amb brúixola i mapa en mà, si anem per la bona ruta...?Les lectures d'avui poden servir-nos, potser, com aquesta brúixola orientadora que, abans de continuar el camí, ens doni pistes de per on podem avançar i per on ens perdríem... Veiem-ho. 1) La 'pista' de la 'memòria': del 'fer memòria' de la meva petitesa, i de la promesa del PareLa primera lectura que hem llegit és la confessió de fe que feien els israelites quan presentaven els primers fruits de la collita. Una confessió de fe que té lloc en el moment més prometedor de l'any: quan arriben els primers fruits. I és en aquest moment de joia i felicitat, que els israelites recordaven els seus orígens pobres ("el meu pare era un arameu errant... baixà amb poca gent..."). També recordaven la seva situació de necessitat, quan estaven a Egipte ("ens van oprimir... i llavors vam cridar la Senyor"). I, finalment, els israelites recordaven el do rebut per Déu de forma totalment immerescuda, inesperada, quan "ens va introduir en aquest lloc... que regalima llet i mel". Potser podem aprofitar nosaltres mateixos també avui per 'fer memòria' també de la nostra pròpia vida, per veure tres coses: - jo, també sóc d'alguna manera un "arameu errant" de la vida, que se sent petit i necessitat de ser 'salvat'? - Jo, també puc trobar en el meu cor algun racó que, com Israel a l'opressió d'Egipte, "clama al Senyor"? - Puc trobar, també en la meva vida, moments de promesa, de veure un camí obert en front meu, que porta a nous horitzons, més plens, més profunds, més lluminosos?La Quaresma que comencem aquests dies pot ser, doncs, un moment propici per aturar-nos i veure tot això. Perquè si no som capaços de fer-ho, no ens serà possible posar-nos confiadament en mans del bon Déu, confiats per la nostra petitesa i per la seva Promesa. 2) La 'pista' del saber-me acompanyat per un Déu que coneix i estima el més íntim de mi mateixL'Evangeli ens mostra Jesús també fent camí: "l'Esperit el conduïa pel desert"... Jesús, en efecte, va viure i recórrer els camins humans. Per això, el nostre camí de la vida ja no és més un camí solitari: Jesús l'ha fet primer, ell hi ha passat abans. Ell ha viscut les nostres dificultats, les nostres temptacions. Ell ha passat per les nostres foscors, les coneix, les ha viscut. Per això, Jesús ens salva i ens acull en tots els racons de la nostra vida. Perquè els racons més foscos, les nostres temptacions, els nostres trontollaments..., no li són aliens, no li són desconeguts. Ell els coneix perquè els ha visitat, perquè els ha viscut 'com un de nosaltres, igual en tot a nosaltres, llevat del pecat'. D'aquesta manera, podem sentir Jesús ben proper en la nostra vida, com algú que ens parla i ens acompanya des de la més gran proximitat i comprensió imaginables.3) La 'pista' del seguir els camins de Jesús, el seu estil, els seus valorsLes tres temptacions que ens proposa Lluc són programàtiques: en iniciar Jesús la seva missió, la seva vida apostòlica, es prepara a fons i es troba davant la necessitat de prendre unes opcions fonamentals per la seva vida: - mirarà més la seva pròpia necessitat que la dels altres? (els pans convertits en peixos)- es presentarà envoltat de pompa i amb aires de superioritat, envoltat de poder mundà? (el poder i la glòria que li presenta el diable)- es presentarà com un 'pseudo-salvador' que promet una vida fàcil i sense ensopecs, sense dificultats ni exigències de fidelitat? (la temptació a la cornisa del Temple)La resposta de Jesús a les tres temptacions és ben clara i comprometedora per a nosaltres, per a mi:

- - Jesús es presenta en el món guarint, fent el bé, esgotant-se per servir i estimar concretament els que troba pel camí
- - Jesús es presenta senzillament, sense estridències, pobrament, humilment, acompanyant suaument i amorosament més que imposant des del poder i la força
- - Jesús no enganya, parla de 'prendre cadascú la seva creu' per seguir-lo... no es presenta com un 'salvador de rebaixes'.

I penso que Jesús viu i actua d'aquesta manera perquè aquesta és la veritat de l'amor: l'amor és humil, no s'imposa, no fa soroll, no cerca protagonismes, no és altiu ni orgullós, tot ho suporta, tot ho espera... (Cf. 1 Corintis 13...)ConclusióQue aquesta Quaresma, doncs, sapiguem prendre'ns el temps per recuperar les tres pistes que ens han suggerit les lectures d'avui: - la 'pista' del viure humilment i alhora esperançadament, amb la humilitat de qui senzillament reconeix la seva petitesa, però que alhora té uns ulls que reflecteixen una esperança íntima en el més profund del cor- la 'pista' del descobrir i agrair al Senyor que ens acompanyi, que ens faci costat, que ens digui cada dia: "no tinguis por, que Jo ja conec això que vius, i et faig costat, sóc amb tu"- la 'pista' del viure els camins de l'Amor, amb els seus trets que el fan alhora vulnerable i poderós per donar vida, per vivificar...Que sapiguem, doncs, aprofitar la Quaresma per créixer en aquestes tres 'pistes'... Que el Senyor ens ho concedeixi.

ETIQUETES
ACOMPANYAMENT MEMÒRIA PETITESA CAMÍ TEMPTACIONS HUMILITAT